

Přitažlivá divadelní dramaturgie

Ostrava • Divadelní společnost Petra Bezruče v Ostravě přitahuje diváky svou promyšlenou dramaturgií. Ohlas publika i kritiky vyvolala nedávná premiéra inscenace *Mladá garda* v letech jungle v režii a dramaturgii současného uměleckého šéfa souboru Janusze Klimszy. Úspěch na jevišti mají další dvě hry: *Vlci Agnieszky Osiecké* v režii polského tvůrce André Ochodla a *tragedie Bernarda* v režii Josefa Janíka. U nich se už naplnila lhůta poskytnutí autorských práv, takže mají koncem týdne – ve čtvrtek a pátek – v Ostravě derniéru. Ale u „Bezručů“ už chystají další zajímavou inscenaci *Rozmarné léto* v režii Ondřeje Spišaka, která bude mít premiéru 11. ledna. (hla)

Premiéra Mladé gardy a Ruské krasavice dnes na jevišti

Petr Dubnický

Ostrava * Premiéra pozoruhodné divadelní inscenace, nazvané Mladá garda v letech jungle Ruská krasavice fragmentálně odhalena, je připravena na dnešek v ostravském Divadle Petra Bezruče od 19 hodin. Spolu s herci ji připravil režisér a současný umělecký šef divadla Janusz Klimsza. Východiskem mu byly dva rozdílné romány, a to socialisticko-realistická Mladá garda Alexandra Fadejeva, líčící hrdínské činy mladých komsomolců, a skandální román o prostitutce z dob Brežněvova Sovětského svazu Ruská krasavice, jehož autorem je Viktor Jerofejev.

premiéra

„Myslím si, že divadlo má v sobě nést prvky provokace a nastolovat otázky,” sděluje Klimsza. Inscenace je složena ze dvou částí či her, které by obě mohly být uváděny samostatně. „Podobnou zkušenost jsem udělal už s Mrozkovou hrou Láška na Krymu a zdá se mi, že kaleidoskopický útvar víc vypovídá o současnosti. Člověk se na problém může podívat z více pohledů,” říká Janusz Klimsza. Jedním z hlavních témat, jež se line celým představením, je problém obětí a vlastenectví. „Fascinuje mě otázka, k čemu hrdinství lidí, které třeba Fadejevova Mladá garda popisuje, bylo. Jsou vítězi

V. Kryške a M. Viktorová ve hře Mladá garda v letech jungle ...

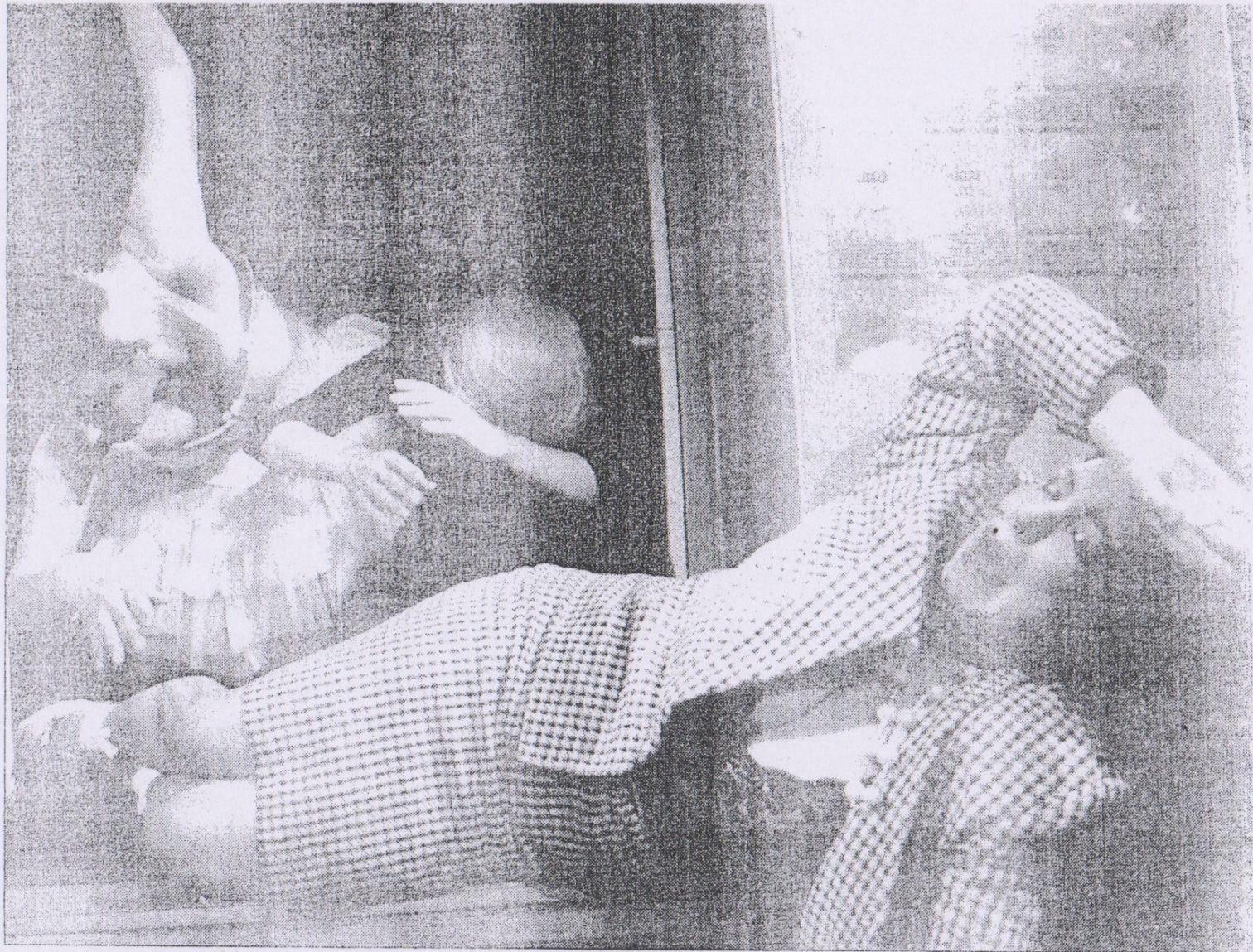
FOTO DITA PEPE AA

ti, kteří zahynuli, nebo ti, co přežili?” ptá se Klimsza a zároveň sděluje, že je zastánce divadla, jež vede s diváky diskurs. „Byl bych rád, kdyby to bylo představení, na něž by se chodilo i nesohlasit,” dodává.

Přestože obě části inscenace mají základ v historicky zakotvených románech, hra se pohybuje spíše v bežčasi, dají se zde

vystopovat i prvky ze současnosti. Inscenace tak získává na aktuálnosti. „Řeší se zde například otázka extremismu či terorismu. Samotného mě překvapilo, jak se v inscenaci nastolené problémy staly současné,” říká Klimsza a upozorňuje na nemalý vklad všech herců Divadla Petra Bezruče. „Soubor má možnost ukázat hned několik

svých tváří. V první části představení spíše naturalistickou, druhá půlka je zase více hravější a má už prvky varieté. Celkově má naše inscenace asi nejvíc paralel s krutostí absurdního dramatu,” přibližuje Klimsza estetiku představení. Zároveň věří, že je to hra, která má své nosné téma a myšlenku, jež zaujme nejen mladého diváka.

Kateřina Krejčí a Alena Sasínová-Polarczyk (zleva) hrají v obou částech inscenace.

Foto Dita Pepe

Mladá garda v letech jungle má vyprovokovat diskusi

Táňa Arťušenková

Premiéru inscenace složené ze dvou her na téma Mladé gardy od Alexandra Fadějeva a Ruské krásavice Viktora Jerofejeva pod názvem Mladá garda v letech jungle uvede dnes Divadlo Petra Bezruče v Ostravě.

„Jedná se o titul, který by měl naplnit jednu z položek grantu, který má Divadelní společnost Petra Bezruče od města Ostrava,“ řekl autor adaptace a režisér Janusz Klimsza. Dodal, že je to titul pro mládež, který by měl vyprovokovat diskusi. „Když jsme ho připravovali, netušili jsme, jakou aktuálnost brzy získá. Avšak události 11. září v New Yorku tuto inscena-

ci nečekaně velmi přiblížily současnosti,“ poznamenal Klimsza.

Podle něj jde o dvě hry, sloučené v jedno představení. Tématem té první, která vychází z Fadějevova románu Mladá garda, je formování teroristické bojůvky mladých lidí, páchající své akce z přesvědčení o dobré věci, za kterou jsou ochotni dát i život.

„Neděláme z toho frašku, nechceme se tomuto dílu vysmát, ale neoslavujeme hrdinství konkrétních lidí, nýbrž poukazujeme na problém lidí, kteří se vydali cestou teroru jako řešení určitých problémů. Je to jedno, zda je to Jugoslávie, Kosovo, Afghánistán. Jde o problém, zda je to řešení,“ řekl Klimsza.

Druhá část, nazvaná Ruská kra-

savice fragmentárně odhalena, je o prostitutce, jež postupně proniká do nejvyšších vrstev sovětské smetánky. Pak v sobě objevuje schopnost vstřebet špínu světa a zachránit Rusko, jako Johanka z Arku spasila Francii.

„Dějová linka je tu však protažená. Jedná se o to, ukázat, zda oběť členů Mladé gardy vlastně měla smysl, když následovalo něco podobného, proti čemu bojovali,“ dodal Klimsza.

V inscenaci hrají Lucie Žáčková, Markéta Viktorová, Nikola Birklenová, Roman Harok, Josef Kaluža, Norbert Lichý, který je také autorem hudby, a další. Kostýmy a scénu vytvořila Marta Roszkopfová. Začátek premiéry je v 19 hodin.

Mladá garda v letech jungle/ Ruská krasavice

fragmentálně odhalena

DPB 9.11. v 19.00

Autor adaptace a režisér Janusz Klimsza připravuje mnohovrstevnatou inscenaci, jejíž text vychází hned z několika literárních děl a jejíž jevištní realizace se opírá o širokou škálu žánrových postupů rozličných tradic: od realizmu Ozerových válečných filmů, přes kabaret, coolness dramaturgii či klasický i moderní balet. Ze základního románu ruského socialistického realismu Mladá garda Alexandra Fadějeva Klimsza zachoval některé postavy, situace a částečně estetiku a děj inscenace jako celku přenesl přiblížením stylizace k žánru politické fantasy do současnosti – ústředním tématem je formování teroristické bojůvky mladých lidí páchající své akce z přesvědčení o dobré věci, za kterou jsou ochotni jít až do krajnosti. Hlavní postavou druhé části, vycházející z románu Viktora Jerofejeva Ruská krasavice, je Irina Tarakanová, dříve provinciální děvče pro každého, pak kurtizána exkluzivního ražení, pronikající do nejvyšších

vrstev sovětské smetánky. Ta v sobě odhalí schopnost vstřebat špínu světa a zachránit Rusko jako kdysi Johanka z Arcu spasila Francii. Sofistikovaně budovanou strukturu pak dotváří fragmenty z Tří sester A.P. Čechova. Inscenace je plná paradoxů a balancuje mezi přísně realistickou a lehce ironickou polohou. Jednotlivé její obrazy jsou zformovány do hry o lidech neustále oscilujících mezi mýtem o svém velkém poslání a neschopností je důstojně realizovat. A to ani na poli bitevním, ani obětním. Autorkou scény a kostýmů je Marta Rozkopfová, hudbu složil Norbert Lichý, choreografii tanečních čísel má Lenka Dřimalová. Hrají M. Viktorová, V. Kryške, N. Syslová, L. Žáčková, N. Lichý, D. Zaoral, A. Sasínová-Polarczyk, R. Harok Z. Przebindová, J. Kaluža, K. Krejčí a R. Krajčo.

Z minulé premiéry Skleněný zvěřinec

Za dějinné mrazení v zádech, když je divák svědkem autorské mystifikace inscenátorů, díky které ožívá v představení jako hlavní dramatik MCHATU po smrti Čechova právě Nikolaj N. Nosov (mimořádně, ve skutečnosti umírá Čechov v roce 1904, zatímco Nosov se narodil teprve v roce 1908). Nosovův Neználek je po ruské bolševické revoluci zkrátka daní za pokřivenou dobu. Přesně tak, jako se v ostravském divadle ještě zkráje osmdesátých let hrálo Znovuzrození z pera dalšího Čechovova nástupce - Leonida I. Brežněva.

Za upřímně spontánní nadšení celého hereckého týmu, které často vyvažuje jejich herecké nedostatky, ale zároveň může mít i didaktický dopad na převážně středoškolské publikum Arény: Co si také nezkusit zahrát divadlo?

Za připomenutí Stanislavského metod herecké práce, které kdyby představení v Aréně pouze ne-parafrazovalo, ještě by leckterému ostravskému

herci mohly posloužit k vylepšení jeho jinak „dokonalého“ herectví.

Za neználkovské kostýmy Evy Kotkové, které přesně vystihují nechutnost barev dětství dnešních třicátníků až čtyřicátníků - tedy inscenátorů představení.

A za to, že Sirupčik divákům nedal napít se svých zásob skvělých sovětských sirupů, protože si tak divák mohl o přestávce bez chuťového zkreslení vychutnat v divadelní občerstvovně skleničku vodky.

A BUDE HŮŘ:

Návrat Neználek není ojedinělým ostravským počinem. Těšínské divadlo připravuje na letošní březen podle Neználek dokonce muzikál. Bohužel - bez Stanislavského. A tím i bez dějinného poučení. Návrat socialistických mistrů zábavy se má v Těšíně odehrát podle už osvědčeného televizního receptu.

Když byl Michal David z kraje devadesátých let nejprve zaslouženě vystaven parodickému výsměchu intelektuálů, nikdo také netušil, že tato parodie nakonec splyne se slavným návratem Michala Davida do společné rodiny zdejších nejoblíbenějších hvězd.

Ivan Motýl

Nikolaj Nosov, Marek Pivovar: Neználek podle Stanislavského. Komorní scéna Aréna v Ostravě. Režie: Radovan Lipus. Dramaturgie: Marek Pivovar. Hudba: Zdeněk Kluka. Kostýmy: Eva Kotková. Neználek a Nosov: René Šmotek. Všechná Neználek a Stanislavskij: Dušan Škubal. Premiéra 16. 11. 2001.

2 x Mladá garda v letech jungle

Třicet případů majora Zemana, Kapitán Kloss, Čtyři z tanku a pes, podobně jako tyto znovuvedené propagandistické seriály komunistického režimu, objevila se na jevišti ostravského Divadla Petra Bezruče dramaturgie bible sovětské mládeže Mladá garda, aby tak nabídla nové nahlédnutí na zdánlivě uzavřené kapitoly dějin Východního bloku.

Inscenace, která má neobvyklý formát složený ze dvou relativně samostatných částí, patří k dalším autorským projektům Janusze Klimszy, současného uměleckého šéfa Divadelní společnosti Petra Bezruče. První část tvoří realistický převod Fadějevovy hrdinské prózy a druhá (vycházející z díla V. Jerofejeva Ruská krasavice fragmentárně odhalená) v protikladném satiricko-kabaretním tvaru nabízí osudy postavy, která jako jediná přežila předchozí tragédii. Svým klimatem vycházejícím z osudů pokřivené skutečnosti, ale i formou, nemá Mladá garda v letech jungle daleko od Klimszových velkých inscenací Lásky na Krymu. Kluci nebo komornější tvarů Prorok Ilja či Hlupák Gimpl. Přesto však jako by pro vzhraňování autora bylo sousto tentokrátě námáhavější (adaptece hned dvou knih za jediný večer, a to v protikladné stylizaci). Na rozdíl od vrcholné, třívrstvé Lásky na Krymu, jako by se divákovi předestřel jen

odvar z jejího posledního absurdně-apokalyptického dějství. Komornější formát vhodný pro menší scénu u Bezručů, jiný divák a seznamování se s možnostmi souboru, kladou na režiséra opět jiné nároky, přináší zvláštní experimenty, ale také rozporuplný zážitek na tenčím ledu.

Klimszovo stanovisko, že Rusko či Sovětský svaz se po 2. světové válce (Jak naznačují závěrečná slova gestapáka v podání Norberta Lichého) ocitlo v totální zkáze, je až příliš jednostranné. Nijak kontroverzní, realistické připomenutí dobře známých faktů o postupech nacistických či odbojových organizací připomíná v dnešní době, kdy Hitlerovy děti či soudruhy je možné shlédnout například i několikrát týdně v televizi, nošení dříví do lesa. Kontrast formy realistického příběhu a pitoreskních skečů přináší příliš velký zlom. Formální spojení obou částí inscenace v postavě sovětské dívky (skvělá Markéta Viktorová), jejíž éra nastává až v druhém dějství coby symbolu Ruska, není v první realistické polovině nijak přesvědčivá, na rozdíl od suverénního výkonu herečky.

Vedle překvapivých a silně metaforických filmových střihů a prolínání se hereckého časoprostoru, které z prvního příběhu vytváří sugestivní drama, (trpí pou-

ze přemírou vedlejších postav), však Mladá garda jednoznačně zaujme výbornými hereckými výkony. Členové souboru excelují v nezvyklých a pro jejich šarži atypických úlohách.

Norbert Lichý (rovněž autor sugestivního soundtracku) se silným smyslem pro precizní, detailní vykreslení ztvárnil esenci nacismu v roli povýšeného gestapáka, Daniel Zaoral v roli řevnivého partyzána-anarchistu, jehož postavu Klimsza staví na úroveň současným teroristům. Lucie Žáčková od Skleněného zvěřince nabízí další barvitě sytou dívku vzdorující osudu. A konečně Richard Krajčo, hvězdný Hamlet v roli toho nejpodlejšího udavače, který téměř rapuje při apokalyptickém, smrtonosném monologu, kdy udá všechny gardisty. O překvapení není nouze, Michal Przebinda se v inscenaci například mihne v roli „cool“ vyšetřovatele. Specifickou úlohu v nonkonformním představení pro studentského diváka hraje koridorová scéna Marty Roszkopfové, která navrhla i realistické kostýmy. Škoda jen, že druhá část inscenace vystavěná jako ruská groteska a satira, nezanechává v Klimszově podání zdaleka tak silný zážitek jako jeho dřívější adaptace polských textů.

Martin Jiroušek

U Bezručů v divadle mají mladý ansámbl. Nastudovali hned dva nové divadelní kusy odehrávající se během jednoho představení. Oba vychází z prózy dvou ruských spisovatelů Alexandra Fadějeva a Viktora Jerofejeva. Na první pohled je zřejmé, že je to o mladých, s mladými, mladým, ale mrknutím oka jak vteřina míjí rok a co se zdá mladé, může se porovnávat s názory nastupující generace. Doby mění svět, ale vše převyšuje princip odvěkého koloběhu života. Člověk se rodí, roste, získává zkušenosti a tvoří si vlastní názor.

ativně. Díky dramaturgické postupné gradaci a invenci režiséra J. Klimszy postřehnutelné zejména v inspiraci magií interakce a proměnlivosti divadelního prostoru a také v jakési stříhové skrumáži nejsilnějších momentů Fadějevovy prózy, použitím přesných a výstižných gest i výrazných metafor, posunulo vše tuto divadelní hru k myšlence zmíněných principů koloběhu času. Když zatápneme v nedávné minulosti našeho státu, či když pročteme dnešní noviny, zjistíme, že stejně jako mladá garda se lidé, kteří už opustili bránu dětství

tak často zmiňovaným tzv. mladým teroristou a semtexovým Serjožou z Mladé gardy? Mezi Uljou, jejíž tělo čeká na ženicha a Ljubou a Irou Tarakanovovou ruskou krasavici, kterým nezbyvá, než vstřebet spermatozoidní lásku ze svého okolí? Posudte sami, jak se svět mění a jakou roli dnes dal nám. Mladá garda je zážitek a to zamýšlení, být by mělo být jen prchavé, stojí za to.

Denisa Jánská

Foto: Dita Pepe

Fadějevova Mladá garda v úpravě Janusze Klimszy je o lidech, kteří ve svém nevysokém věku projevují odhodlání a potřebu postavit se proti násilí německých okupantů za 2. světové války. Na pozadí historicky skutečných postav jako byla Zoja Kosmoděmjanskaja, Oleg Koševoj a jiní, působí členové gardy velmi suges-

a ještě se nestaly dospělými, vrhají pod obušky policie, vodní děla a zbraně, aby zabránili bezpráví, útisku a nesvobodě. Především však to dělají proto, aby ubránili svá společná přesvědčení! A v tom to je, v tomto přesvědčení a paradoxně i zoufalé potřebě žít. Podívali se na věc takto, jaký je potom rozdíl mezi dnes

Andrej Fadějev - Viktor Jerofejev - Janusz Klimsza: Mladá garda v letech jungle/Ruská krasavice fragmentně odhalena. Překlad Janusz Klimsza a Libor Dvořák. Adaptace a režie Janusz Klimsza. Hudba Norbert Lichý. Scéna a kostýmy Marta Roszkopfová. Pohybová spolupráce Lenka Dřimalová. Premiéra 9. 11. 2001.

Hudba meziprostoru

Konzervativní publikum Janáčkovy filharmonie Ostrava asi málem vyskočilo ze svých sedadel, když muselo poslouchat houslový koncert Albana Berga.

Vrcholné autorovo dvouvěté dílo, komponované v roce jeho úmrtí (1935), vyniká lyrickou, zásvětní atmosférou. Autor dedikoval skladbu Manon Gropiové, osmnáctileté dceři Almy Mahlerové a architekta Waltra Gropia. A přestože je skladba posluchačsky velmi náročná a na interprety klade velké požadavky, vyniká dramatickostí, požadavky na zvládnutí nových, ale i starších kompozičních technik (včetně polyfonie). Nádherným okamžikem koncertu byla citace Bachova

chorálu, která doslova projasnila tragický nádech celé skladby. Přestože dirigent Christian Arming, ale i houslistka veřejně uváděli houslový koncert poprvé ve svém nastudování a pro řadu hráčů filharmonie to byla jakási zkouška ohněm, bylo jenom dobře, že Bergův koncert v Ostravě zazněl. Mila Georgieva, která nyní studuje na londýnské Guildhall School, hrála spontánně, citlivě a se zaujetím.

Navíc koncert doprovázel zasvěcený rozbor koncertu Miloše Navrátila, který upozornil na půlkruhovou symetrii dvou vět jako to, co je v Bergově díle to nejpodstatnější („stavba díla je mostním obloukem s drama-

tičností jeho nejvyššího bodu“). Armingova interpretace se dotýkala jakoby dvou světů - skrze jakousi „díru“ v meziprostoru pronikala k posluchači čirá esence Bergovy duše: hudba.

Jiří Macháček

Koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava, dirigent Christian Arming, houslistka Mila Georgieva. Vystoupení 31. ledna a 1. února. v Domě kultury Vítkovice v Ostravě.

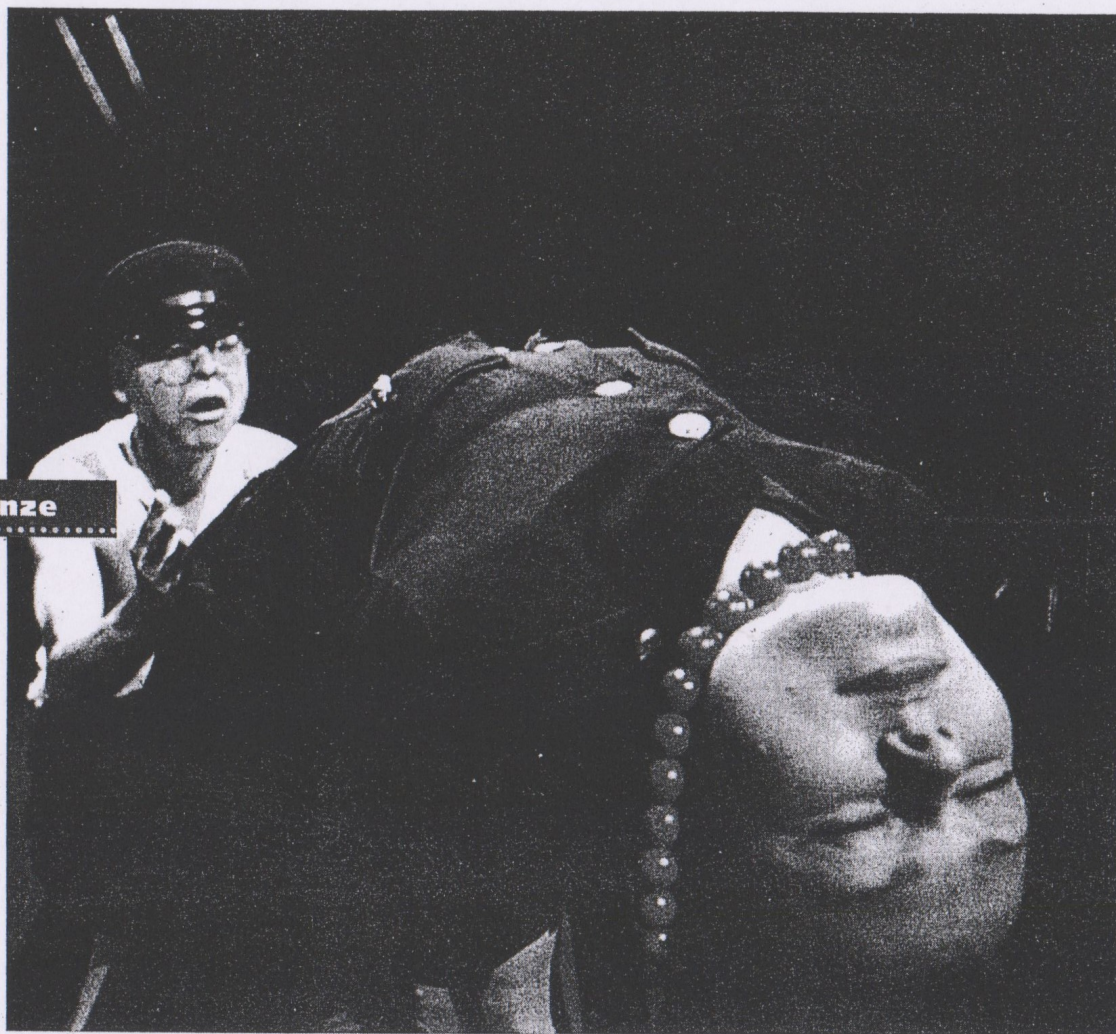
Klimszova oprávněná lítost nad úpadkem ruského národa

Ladislav Vrchovský

Ostravská Divadelní společnost Petra Bezruče uvedla 9. listopadu premiéru představení pod názvem *Mladá garda v letech jungle Ruská krasavice* fragmentárně odhalena. Na motivy z děl Alexandra Fadějeva a Viktora Jerofejeva scénář připravil a inscenaci režíroval Janusz Klimsza. Huděbní složku inscenace navrhl Norbert Lichý, scénu a kostýmy Marta Roszkopfová, pohybovou spolupráci poskytla Lenka Dřímálová. V jednom z rozhovorů

před premiérou vyslovil režisér Klimsza otázku: Kdo vlastně vyhrál válku? Ti, co ji přežili, nebo ti, kteří v ní padli, a nemohou tudíž vidět a na vlastní kůži prožívat ruskou současnost? Ve své inscenaci nabízí (ovšem nevnučuje) odpověď. První část představení obstarává Mladá garda. Téměř realisticky podaný obraz hrdinství lidí, kteří boji s nepřítelem odevzdali svůj život, a tím mu dali smysl. Janusz Klimsza se však v kontextu celého večera ptá: Dali mu opravdu smysl? Provokativní otázka. Po přestávce se na jevišti rozehraje několikvrstevnatá divadelní freska,

inspirovaná životem ruského odsvětí osmdesátých let, zobrazeným Viktorem Jerofejevem v ománu *Ruská krasavice*. Režisér dramaturg Klimsza v jedné sobě ovšem „do podsvětí“ posílá celou ruskou skutečnost. Ironicky sžíravě, zároveň s jakousi chutí vystopovatelnou lítostí nad úpadkem velkého národa nabízí zřetelně: Kdyby toto věděli hrdinové

recenze

Markéta Viktorová a Vítězslav Kryške v inscenaci.

FOTO DITA PEPE

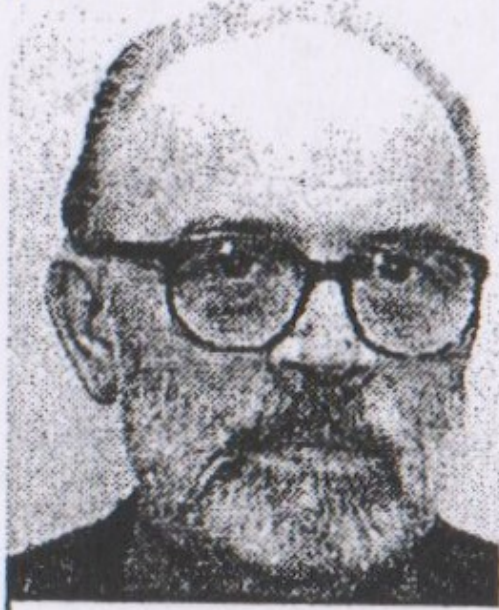
Velké vlastenecké války, řekli by, že za tohle rozhodně nebojovali. Metodou koláže a karikatury, za pomoci ostrých stříhů dosahuje Klimsza mimořádného účinku. Podobně jako ve strukturálním divadle se sled obrazů slévá v mysl diváka do řady přesně řazených pocitů. V práci s herci pak odhaluje jejich interpretační možnosti. Vrcholnou kreaci

předvádí Markéta Viktorová (v první části Valja, ve druhé Ira Tarkanovová). Výborný je zejména ve druhé části Vítězslav Kryške (Vladimír Sergejevič, generál Vlasov). Stejně tak se vryje do paměti diváků karikatura šéfy baletu v podání Aleny Sasínové-Polarczyk, nezapomenutelný je ostatně celý balet *Russkaja krasota* v podání Marcely Čapkové,

Zdeny Przebindowé a Kateřiny Krejčí.

Je to inscenace s jasným a srozumitelným názorem. Oprávněná lítost nad úpadkem velkého ruského národa, který dal světu poklady v dílech svých spisovatelů, skladatelů, malířů, herců a tanečníků však mohla zaznít ještě výrazněji. Byť se to dnes u nás dnes jaksi nenosí.

Jiří Navrátil

Mladá garda v džungli těchto let

Dějiny se dají vykládat různě a občas se zgruntu přepisují. Platí to také o druhé světové válce.

Na frontách, v odboji a v diplomacii bylo leccos jinak, než se tvrdí oficiálně a učí ve škole. Jsou však události nezpochybnitelné, které nelze obrátit naruby.

V ostravském Divadle Petra Bezruče se hraje divácky úspěšná inscenace na motivy románů Alexandra Fadějeva a Viktora Jerofejeva pod názvem *Mladá garda v letech jungle*, *Ruská krásavice* fragmentárně odhalená (adaptace a režie umělecký šéf divadla Janusz Klimsza).

Nechci se vyjadřovat k představení samotnému, to ponechám kritikům. Jde o způsob, jakým byli mladogvardějci prezentováni čtenářům novin. Připomeňme, že Fadějevova kniha popisuje pravdivý příběh protiněmeckého odboje a likvidace skupiny komsomolců v Krasnodonu. Román, známý svého času po celém světě i přesto, že je poplatný dobovému socialistickému realismu, byl sovětskými aparátčíky zavržen pro absenci vůdčí role komunistů. Autor jej musel přepracovat.

V článku jednoho velkého deníku byla před premiérou položena otázka, zda oběť členů Mladé gardy měla vůbec smysl, když „následovalo něco podobného, proti čemu bojovali“. Inscenace se prý zamýšlí nad lidmi, kteří hledají řešení „určitých problémů“ v teroru, a události z 11. září v New Yorku otázku nečekaně aktualizovaly (!).

Nechce se věřit, že je možné najít paralelu mezi mladými vlastenci v okupované zemi, kteří vedli nerovný boj s nacistickými zabijáky, a bandou hromadných vrahů Usámy bin Ládina. Co mají ty dvě skupiny společného? Násilí? Každá ho přece použila z naprosto rozdílných pohnutek a za neskonalé odlišných okolností. O žádné aktualizaci nelze s čistým svědomím mluvit. Srovnání míří zcela mimo a k 56 mladičkým hrdinům, zastřeleným nebo zaživa hozeným do šachty, je hrubě urážlivé.

V textu se dál přísazuje, když se mladogvardějci nazývají „terroristickou bojůvkou“, jež „páchala“ své akce z přesvědčení atd. Pejorativní slovník musí u méně informovaných mladých lidí vyvolat dojem, že wehrmacht byl vlastně nebohou obětí jakýchsi zločinných banditů.

Inscenace podle článku pátrá po smyslu oběti krasnodonských chlapců a dívek, kdy nenásledovalo to pravé „řešení“. Bůhsud, po čem by se to měla pít. Byly to děti říjnové revoluce, kovaná „záloha strany“, a smysl odporu viděli jediný: vyhnat okupanty a trestat zrádce. O žádném „řešení“, jež by se nepodobalo stalinskému modelu, jim nebylo dáno uvažovat. Nebo snad měli tušit současný úpadek vlasti a zůstat za pecí? Zbytečná otázka, jistě, ale takovou si představení prý klade.

Režisér v Mladé gardě navozuje hodně expresivní a chvílemi klaunskou atmosféru, ale hranice frašky dobře zná. Vyspělé studentské obecenstvo to v představení, které jsem viděl, ocenilo pěti „oponami“. V tisku se však povedlo něco nečekaného – zpochybnit souboj statečných školáků s německým okupantem a hodit je do jednoho pytle s nejodpornějšími škůdci.

BILOVEC

• do kina
KINO RADOŠT: Královský slib. Pohádkový příběh. (18.00)

BOHUMÍN

• do kina
KINO RADOŠT: Vlasy. Slavný americký muzikál ve filmovém ztvárnění Miloše Formana. (19.00)

BRUNTÁL

• do kina
KINO CENTRUM: Spy Kids. Gregorio a Ingrid jsou tajní agenti. Při jedné misi stanou proti sobě. Jenže místo toho, aby se zastřelili, se do sebe zamilují... Komédie. (18.15, 20.15)
Rychle a zběsile. Akční kriminální film o mladících, kteří se věnují ilegálnímu pouličnímu závodění. (18.30, 20.45)

• na výstavu
GALERIE V KAPLI: Helena Márová: Cesta k sobě
 Výstava fotografií.
MĚSTSKÉ DIVADLO: Zdeněk Kurečka: Krajiny a kytky
 Výstava obrazů.
ZÁMECKÉ MUZEUM: Vzpomínky na Vídeň
 Výstava ke 200. výročí narození herečky Theresy Kronesové.

BRUŠPERK

• na výstavu
GALERIE CHAGALL: Jiří Dratva
 Výstava obrazů.

ČESKÝ TĚŠÍN

• na koncert
KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ STŘEDISKO STŘELNICE: Walingerovo kvarteto (19.00)
 Koncert smyčcového kvarteta.
 • na výstavu
GALERIE PŮDA: Bohuslava Olešová
 Výstava výtvarných prací.

Tip dnes**Mladá garda v letech jungle**

Ostrava (mar) - Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvede dnes večer hru *Mladá garda v letech jungle*.

Autor adaptace a režisér Janusz Klimsza připravil mnohovorstevnatou inscenaci, jejíž text vychází hned z několika literárních děl a jejíž jevištní provedení se opírá o širokou škálu žánrových postupů rozličných tradic: od realismu Ozerových válečných filmů, přes kabaretcoolness dramaturgiu či klasický i moderní balet. Ze základního románu ruského socialistického realismu *Mladá garda* Alexandra Fadějeva Klimsza zachoval některé postavy, situace, částečně estetiku a děj inscenace jako celku přenesl přiblížením stylizace k žánru politické fantasy do současnosti. Ústředním tématem je formování teroristické bojovky mladých lidí páchajících své akce z přesvědčení o dobré věci, za kterou jsou ochotni jít až do krajnosti.

Představení *Mladá garda v letech jungle* ostravského Divadla Petra Bezruče vychází z jednoho ze základních děl socialistického realismu, románu *Mladá garda*

FOTO: MAFA - ALEXANDR SÁTINSKÝ

FULNEK

• do kina
KINO SLAVIA: Amélie z Montmartru. Komédie o čišnici, která se rozhodne pomáhat zlepšovat a napravovat okolní svět. (18.30)

HAVÍŘOV

• do kina
KINO CENTRUM: 102 dalmatinů. Pokračování rodinné komedie. (15.30)
Planeta opic, USA (17.45)

JABLUNKOV

• do kina
KINO MÍR: 15 minut. Robert De Niro pátrá a Karel Roden vraždí ve filmu, který se nemůže rozhodnout, jestli je thrillerem nebo satirou. (19.30)
 • na výstavu
MUZEUM TĚŠÍNSKA: Keramika na Těšínsku
 Etnografická výstava.

KARVINÁ

Přírodovědná výstava.
 Zdeněk Kolářský: Výběr z díla
 Výstava sochaře a medailéra.

ORLOVÁ

• do kina
KINO VESMÍR: Scary Movie 2. Bratři Wayansovi a jejich tým jsou zpět. A parodují, co jim přijde pod ruku. Napíná komedie plná nečekaných zvratů. (17.45, 20.00)
 • na výstavu
MUZEUM TĚŠÍNSKA: Ida Mlýnská

• do divadla
DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA: Portugálie (19.00)
 Tragikomedie o cestě nikam.
DIVADLO JIŘÍHO MYRONA: Krásná Helena (19.00)
 Offenbachova opereta ličí antický příběh sporu tří bohyní o jablko.
DIVADLO PĚTRA BEZRUČE: *Mladá garda v letech jungle*, *Ruská krásavice* fragmentárně odhalena (18.00)
 Duš... ..